

ÎN C H E I E R E

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Goloborodico Ivan, reprezentat de avocatul Cîșlari Ion,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Goloborodico Ivan împotriva lui Cambur Pelaghia, Ceban Varvara, Ceban Vasilii, Chiriac Dumitru, Cușnir Alexandr, Cușnir Anna, Cușnir Nicanor, Cușnir Elena, Cușnir Valentina, Donțu Marfa, Galeev Vladimir, Gladcenco Vasilii, Goloborodico Lidia, Grinico Piotr, Ivancenco Elena, Ivancenci Ivan, Melnic Liubovi, Moroi Lidia, Novac Vasile, Novițaia Valentina, Pavliuc Iurii, Pocaliuc Mihail, Pîslari Maria, Sidenco Anatolii, Stepanenco Emilia, Zaharcenco Piotr, Zveaghințev Vasilii, Șaban Elena, Șaban Ivan, Șaban Nicolai, Șarapov Serghei, Șarapov Nadejda și a intervenientului accesoriu SRL ”Treticalex” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, împotriva deciziei din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 21 iulie 2015 Goloborodico Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cambur Pelaghia, Ceban Varvara, Ceban Vasilii, Chiriac Dumitru, Cușnir Alexandr, Cușnir Anna, Cușnir Nicanor, Cușnir Elena, Cușnir Valentina, Donțu Marfa, Galeev Vladimir, Gladcenco Vasilii, Goloborodico Lidia, Grinico Piotr, Ivancenco Elena, Ivancenci Ivan, Melnic Liubovi, Moroi Lidia, Novac Vasile, Novițaia Valentina, Pavliuc Iurii, Pocaliuc Mihail, Pîslari Maria, Sidenco Anatolii, Stepanenco Emilia, Zaharcenco Piotr, Zveaghințev Vasilii, Șaban Elena, Șaban Ivan, Șaban Nicolai, Șarapov Serghei, Șarapov Nadejda și a intervenientului accesoriu SRL ”Treticalex”, solicitând să-i fie recunoscut dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile: Secția de deservire tehnică, lit. A, cu numărul cadastral XXXXX; Atelier de reparație a tehnicii, lit. A1, cu numărul cadastral XXXXX; Depozit, lit.A2, cu numărul cadastral XXXXX; Vestiar, lit. a, cu numărul cadastral XXXXX; Depozit, lit. B, cu numărul cadastral XXXXX; Vulcanizare, lit. B1, cu numărul cadastral XXXXX; Depozit, lit. C, cu numărul cadastral XXXXX; Atelier, lit. D, cu numărul cadastral XXXXX; Depozit, lit.D1, cu numărul cadastral XXXXX; Șopron, lit.1; Șopron, lit2, cu amplasament în s. XXXXX, în sumă estimativă totală de 199465 lei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în temeiul procesului-verbal al ședinței consiliului local Grigorievca nr.7 din 20.10.2014 a fost emisă decizia nr.7/1, prin care administrația publică locală a modificat pct.1 al Deciziei 7/6 din 29.08.2013 cu privire la formarea unui bun imobil. Conform noii redacții, consiliul a format bunul imobil - teren cu suprafața de 0.072 ha aferent atelierului amplasat în extravilanul XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX. Terenul este proprietatea administrației publice locale, iar construcțiile amplasate pe acest teren sunt proprietatea sa. Anterior au aparținut pârâților. Fapt care se confirmă prin hotărârea Judecătorei Căușeni din data de 22 aprilie 2015. Prin această hotărâre i s-a recunoscut dreptul de proprietate asupra 0.034467% din clădiri și edificii. Această cotă procentuală reprezintă cotele-părți care a aparținut vânzătorilor din fostul colhoz Victoria.

La data de 16 septembrie 2013, OCT Căușeni i-a eliberat un plan cadastral și certificat privind valoarea construcțiilor. Aceste acte au servit la emiterea deciziei nr.7/1 din 20.10.2014. Actele întocmite de OCT au fost la rândul lor precedate de extrasul din 2 procesul-verbal al adunării generale proprietarilor de cote-părți patrimoniale din 19.08.2013. Conform acestui proces-verbal, s-a hotărât ca, grupului care i-a vândut ulterior cotele-părți, să li se atribuie în natură bunurile imobile descrise mai sus. OCT Căușeni i-a explicat imposibilitatea înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilelor menționate din lipsa documentelor corespunzătoare.

Prin încheierea instanței, în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu SRL "Treticalex".

Prin hotărârea din 18 martie 2019 a Judecătorei Căușeni, sediul central s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Goloborodico Ivan împotriva lui Cambur Pelaghia, Ceban Varvara, Ceban Vasilii, Chiriac Dumitru, Cușnir Alexandr, Cușnir Anna, Cușnir Nicanor, Cușnir Elena, Cușnir Valentina, Donțu Marfa, Galeev Vladimir, Gladenco Vasilii, Goloborodico Lidia, Grinico Piotr, Ivancenco Elena, Ivancenci Ivan, Melnic Liubovi, Moroi Lidia, Novac Vasile, Novițcaia Valentina, Pavliuc Iurii, Pocaliuc Mihail, Pîslari Maria, Sidenco Anatolii, Stepanenco Emilia, Zaharcenco Piotr, Zveaghințev Vasilii. Șaban Elena, Șaban Ivan, Șaban Nicolai, Șarapov Serghei, Șarapov Nadejda și a intervenientului accesoriu SRL "Treticalex", cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

S-a recunoscut dreptul de proprietate a lui Goloborodico Ivan, asupra cotei părți valorice în mărime de 3,899104 % asupra bunurilor imobile: secția de deservire tehnică, lit. A, cu numărul cadastral XXXXX, eu S- 244,3 m/2; atelier de reparație a tehnicii, lit. A1, cu numărul cadastral XXXXX, cu S- 130,1 m/2; depozit, lit. A2, cu numărul cadastral XXXXX, cu S-57,6 m/2; vestiar, lit. A2, cu numărul cadastral XXXXX, cu S-41,4 m/2; depozit, lit. B, cu numărul cadastral XXXXX, cu S- 3 173,9 m/2; vulcanizare, lit.B1, cu numărul cadastral XXXXX, cu S-85,6 m/2; depozit, lit. C, cu numărul cadastral XXXXX, cu S-86,5 m/2; atelier, lit. D, cu numărul cadastral XXXXX, cu S-103,9 m/2; depozit, lit.D1, cu numărul cadastral XXXXX, cu S-87,4 m/2; șopron lit. 1, cu S-324,0 m/2; șopron, lit. 2, cu S-310,8 m/2, amplasate în XXXXX și bunurilor mobile tehnică și utilaje: MT3- 82, nr.de inventariere 157, anul producerii 1987, nr. înregistrare 72- 02MIII, cu prețul 12500 lei; MM3-554, anul producerii 198 - nr. înregistrare 34-63, cu prețul 24098 lei; T-16, nr. inventariere 156, anul producerii 1992, nr. înregistrare 73-57PH cu prețul 11822 lei; T-16, nr. inventariere 155, anul producerii 1986, nr. înregistrare 06-71PH, cu prețul 7453 lei; T40, nr.inventariere 122, anul producerii 1989, nr. înregistrare 72-04 PH, cu prețul

9900 lei; MM3-450, anul producerii 1985, nr înregistrare 453, cu prețul 20 000 lei; Сверлиный станок anul producerii 1978, cu prețul 4485 lei; ”ТОЧИЛО” 3E-631, anul producerii 1986, cu prețul 1520 lei; Palan anul producerii 1986, cu prețul 520 lei; Cisterna 5 m/3, anul producerii 1978, cu prețul 1500 lei; ГАЗ-52, anul producerii 1990, nr. înregistrare CS-65, cu prețul 12024 lei; ЗИТЦ-12, nr. inventariere 641, anul producerii 1983, cu prețul de 5208 lei; TBC-2, anul producerii 1984, cu prețul de 3 782 lei.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de către Goloborodico Ivan.

S-a admis cererea de apel declarată de către SRL „Treticalex”.

S-a casat hotărârea din 18 martie 2019 a Judecătorei Căușeni, sediul central, și s-a emis o nouă hotărâre după cum urmează:

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Goloborodico Ivan împotriva Pelaghiei Cambur, Ceban Varvara, Ceban Vasilii, Chiriac Dumitru, Cușnir Alexandr, Cușnir Anna, Cușnir Nicanor, Cușnir Elena, Cușnir Valentina, Donțu Marfa, Galeev Vladimir, Gladenco Vasilii, Goloborodico Lidia, Grinico Piotr, Ivancenco Elena, Ivancenci Ivan, Melnic Liubovi, Moroi Lidia, Novac Vasile, Novițaia Valentina, Pavliuc Iurii, Pocaliuc Mihail, Pîslari Maria, Sidenco Anatolii, Stepanenco Emilia, Zaharcenco Piotr, Zveaghințev Vasilii, Șaban Elena, Șaban Ivan, Șaban Nicolai, Șarapov Serghei, Șarapov Nadejda și a intervenientului accesoriu SRL ”Treticalex” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, conform art.30 din Legea nr.1217 din 25.06.1997 cu privire la Programul de privatizare pentru anii 1997-1998, obiectul privatizării în agricultură îl constituie patrimoniul fostelor colhozuri, sovhozuri și sovhozuri-fabrică, al întreprinderilor și asociațiilor intergospodărești, societăților pe acțiuni, al altor gospodării cu proprietate de stat sau colectivă, indiferent de forma de organizare juridică (în continuare - întreprindere agricolă).

Conform art.32 alin.(1)-(2) din aceeași Lege, privatizarea patrimoniului și a terenurilor în întreprinderile agricole este efectuată respectiv de Comisia de privatizare a bunurilor întreprinderii agricole și de Comisia funciară, constituite potrivit legislației. Bunurile întreprinderilor agricole pot fi divizate numai în baza cotelor-părți valorice ale participanților la privatizare.

Instanța de apel a remarcat faptul că, conform procesului-verbal nr.6 a comisiei de privatizare a bunurilor SA „Grigorievca” din s. XXXXX din 02 noiembrie 1999, grupului 1, reprezentant de Dolgoșeica Andrei cotele-părți valorice din clădiri și edificii au fost distribuite în natură la 490 de persoane.

Or, prin recunoașterea dreptului de proprietate a lui Goloborodico Ivan asupra cotei părți valorice în mărime de 3,899104 % asupra bunurilor imobile se încălcă dreptul de proprietate al celorlalți cotași asupra bunurilor indicate mai sus.

Astfel, instanța de apel a conchis că la adunarea din 19 august 2013 s-a pus în discuție transmiterea în natură doar a bunurilor imobile, pe când Goloborodico Ivan în acțiunea formulată a solicitat, iar instanța de fond a recunoscut dreptul de proprietate și asupra cotelor părți din bunurile mobile (tehnică și utilaje).

Or, în realitate nu a fost convocată adunarea generală a tuturor cotașilor din satul XXXXX și în urma verificării documentelor pe anii 2013-2016 careva procese verbale ale adunărilor, întrunirilor cotașilor din satul XXXXX nu au fost depistate.

Instanța de apel a indicat că, SRL "Triticalex" în baza contractului de arendă a bunurilor agricole nr. 1 din 07 septembrie 2015, înregistrat la Primăria satului XXXXX sub nr.22, a contractat în arendă de la 497 de coproprietari ai bunurilor imobile-construcții cu destinație agricolă, un șir de construcții imobiliare agricole, care sunt situate pe teritoriul satului XXXXX.

La 15 iunie 2020 Goloborodico Ivan, reprezentat de avocatul Cișlari Ion, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii din 18 martie 2019 a Judecătoria Căușeni, sediul central și casarea integrală a deciziei din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral, or, transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel în cazul în care instanța de recurs va constata eroarea judiciară a instanței de apel ce ține de depășirea limitei cererii de apel declarate de către SRL „Triticalex”; sau admiterea cererii de recurs, casarea hotărârii instanței de fond, cât și deciziei instanței de apel, cu transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond în cazul constatării aplicării eronate a normelor de drept procedural specificate la art. 432 alin. 3 lit. d) CPC.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că, instanța de apel a dat o apreciere greșită circumstanțelor cazului, efectuând ca și prima instanță o apreciere arbitrară a probelor. Astfel, atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au elucidate pe deplin faptul că în urma adunării cotașilor din 19 august 2013 s-a decis încetarea proprietății comune pe cote-părți prin împărțire, conform art.357 alin.3 Cod civil, iar proba procesului-verbal din 19 august 2013 este una pertinentă, acceptată de către toți participanții.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 11 martie 2020 și a fost expediată participanților la proces la 04 mai 2020 (f.d.179), însă date de recepționare a deciziei recurate la materialele cauzei lipsesc. Astfel, cererea de recurs declarată la 15 iunie 2020 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 22 iulie 2020 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d.197).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Goloborodico Ivan, reprezentat de avocatul Cîșlari Ion.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Goloborodico Ivan, reprezentat de avocatul Cîșlari Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru